

Trăim o plină criză care este economică în aparență, în esență fiind una spirituală. Alergăm după lucruri în exterior încercând să umplem cu ele golul interior creat de senzația că ceva lipsește, ceva ne scapă. Trăim sub semnul lui "a avea" uitând de profunzimea lui "a fi" și în această agonie abisală ce ajunge să ne ghideze viața suntem prinși și aruncați în lumea formelor fără esență în mirajul aparențelor, care ne seduce și ne îndepărtează de sensul profund al existenței. Bani reprezintă catalizatorul iluziilor noastre, devenind scop și mijloc de perpetuare a lor. Bani sunt importanți și neimportanți deopotrivă. Acest paradox denotă contextualitatea relativă a valorii lor, care-i transformă în obiect de comunicare încărcat de valențe estetice menite să comunice acea "coincidentia oppositorum" (unificare a contrariilor), întâlnire a interiorului cu exteriorul într-o formă ironică, având ca scop atenționarea, tragerea unui semnal de alarmă care trădează noua poziție a idolului care se vrea venerat într-o nouă formă care satirizează existența umană. A avea și "a fi" sunt aduse împreună în acest mod, ironic, transmitând un mesaj alchimic, o transmutare, o epurare a unei substanțe vulgare într-una curată, făcând trimitere la apoteoza unui proces intim exprimat vizual printr-un paradox.

We're living this apparent economic crisis when in fact it's more likely to be a spiritual one. We're chasing for things outside of ourselves, using them to fill the inside void that's built upon the feeling of being short of, missing something. Our life is governed by 'to have' rather than the depth of 'to be'. We're caught in this unfathomable agony and thrown into the world of shallow forms, into a mirage of impressions which seduces us, while removing us from any profound sense of being. Money is the catalyst for our illusions, becoming both end and means of making these last. Money is important as well as not important. This paradox conveys how relatively contextual money's worth is: a means of communication charged with esthetic values meant to relay the coincidence of opposites – the inner and outer meet ironically, with the purpose of warning, sounding an alarm which betrays the position of the idol whose worshiping mocks human existence. Therefore, 'to have' and 'to be' are wryly brought together to deliver an alchemical message, the purging of a profane substance into a pristine one, referencing the deification of an intimate process visually expressed with the aid of a paradox.

Bardoș Laurian

